

საქმე N 010100119003305997

საქმე №1/ზ-102-2020წ.

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

14 თებერვალი, 2020 წ.

ქ.ქუთაისი

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ

მოსამართლე - მარინა სირაძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე

განიხილა სისხლის სამართლის საქმე უ-- გ--ს ძე ზ-----ის მიმართ, დაბადებული: 0-----წ. საქართველოს მოქალაქე, პირადი №6-----, ნასამართლობის არმქონე, საშუალო განათლებით, დასაოჯახებელი, მცხოვრები: ქობულეთის მუნიციპალიტეტი, სოფელი ხ-----ი;

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ ი ნ ა წ ი ლ ი:

1. წარდგენილი ბრალდების არსი:

უ-- ზ-----ეს ბრალი დაედო მასში, რომ ჩაიდინა:

1.1 ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, რაც გამოიხატა შემდეგში:

2019 წლის 21 ივლისს, ღამის საათებში, ქ. ქობულეთში, მ-----ის ქუჩის №11-ში მდებარე საცხოვრებელ სახლში, უ-- ზ-----მ ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა ლ----- კ-----ს, კერძოდ, ხელის სახის არეში დარტყმებით, ასევე ხელის კისერში მოჭერით სცემა ლ----- კ-----, რამაც ამ უკანასკნელის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია.

1.2. ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, რაც გამოიხატა შემდეგში:

2019 წლის 21 ივლისს, ღამის საათებში, ქ. ქობულეთში, მ-----ის ქუჩის №11-ში მდებარე საცხოვრებელ სახლში, უ-- ზ-----მ ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა ლ----- კ-----ს, კერძოდ, ხელის კისერში მოჭერით და კბენით, ასევე, ხელის სახის არეში დარტყმებით სცემა ლ----- კ-----, რამაც ამ უკანასკნელის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია.

2. პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილება:

გასაჩივრებული განაჩენით სასამართლომ დაადგინა, რომ უ-- ზ-----მ ჩაიდინა ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, რაც გამოიხატა შემდეგში:

2019 წლის 21 ივლისს, ღამის საათებში, ქ. ქობულეთში, მ-----ის ქუჩის №11-ში მდებარე საცხოვრებელ სახლში, უ-- ზ-----მ ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა ლ----- კ-----ს, კერძოდ, ხელის სახის არეში დარტყმებით, ასევე ხელის კისერში მოჭერით და კბენით სცემა ლ----- კ-----, რამაც ამ უკანასკნელის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია.

ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2019 წლის 18 დეკემბრის განაჩენით

უ-- ზ-----ე ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით (მეორე ეპიზოდი) წარდგენილ ბრალდებაში.

უ-- ზ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა - 1000 (ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

2. სააპელაციო საჩივრის არსი:

აპელანტი - ბათუმის რაიონული პროკურატურის სტაჟიორ-პროკურორი თ----- ჩ-----ე წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივრით ითხოვს, რომ ცვლილება შევიდეს ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2019 წლის 18 დეკემბრის განაჩენში, უ-- ზ-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ორივე ეპიზოდის ჩადენაში და მას განესაზღვროს მკაცრი სასჯელი - ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის სახით. აპელანტი აღნიშნავს, რომ მოცემულ შემთხვევაში გვაქვს ორი დამოუკიდებელი დანაშაულებრივი ქმედება, ვინაიდან მსჯავრდებული უ-- ზ-----ე პირველი ქმედების განხორციელების შემდეგ მიიმალა. მან დატოვა შემთხვევის ადგილი იმის შემდგომ, რაც

სრულად მოახდინა მისი განზრახვის რეალიზება და ფიზიკურად გაუსწორდა დაზარალებულს. ამის შემდეგ, უ-- ზ----ე ახლად აღმოცენებული განზრახვის საფუძველზე, კვლავ დაუბრუნდა შემთხვევის ადგილს, დაზარალებულს მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა და კვლავ დატოვა შემთხვევის ადგილი. მსჯავრდებულის ქმედებებს შორის დროითი წყვეტაა. ამდენად, ბრალდების მხარე თვლის, რომ განაჩენის ის ნაწილი, რომლითაც უ-- ზ----ე უდანაშაულოდ იქნა ცნობილი საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით (მეორე ეპიზოდი) დაუსაბუთებელია და უნდა შეიცვალოს.

აპელანტის აზრით, მიუხედავად იმისა, რომ სასამართლომ სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა საქმის მასალებს ბრალად წარდგენილი ქმედების პირველ ეპიზოდთან დაკავშირებით, უ-- ზ----ის მიმართ გამოყენებულ იქნა შეუსაბამო სასჯელი, ვინაიდან დანიშნული სასჯელი არ შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. მოცემულ შემთხვევაში, ბათუმის საქალაქო სასამართლომ არ შეაფასა ბრალდებულის მიერ განხორციელებული მართლსაწინააღმდეგო ქმედების საზოგადოებრივი საშიშროება, ჩადენილი ქმედებების ხასიათი და სასჯელის სახედ და ზომად გამოიყენა ჯარიმა 1000 ლარის ოდენობით, რომელიც ძალზედ ღმობიერი და არაპროპორციული სასჯელია.

სააპელაციო საჩივარზე მსჯავრდებულს შესაგებელი არ წარმოუდგენია.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

3. გასაჩივრებული განაჩენის უცვლელად დატოვების დასაბუთება:

სააპელაციო პალატამ გააანალიზა რა საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებები, შეფასება მისცა სააპელაციო საჩივრის მოტივებსა და მოთხოვნას, მიაჩნია, რომ სტაჟიორ-პროკურორის სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს და გასაჩივრებული განაჩენი უ-- ზ----ის მიმართ დარჩეს უცვლელი, შემდეგ გარემოებათა გამო:

პირველი ინსტანციის სასამართლოში მსჯავრდებულმა უ-- ზ----ემ თავი სრულად ცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში. წინასასამართლო სხდომაზე მხარეები შეთანხმდნენ, რომ საქმეში არსებული არც ერთი მტკიცებულება სადავო არაა და ორივე მხარე სრულად ეთანხმება აღნიშნული მტკიცებულებებით დადგენილ და დადასტურებულ ფაქტობრივ გარემოებებს.

დაზარალებულ ლ----- კ-----ს გამოკითხვის ოქმით ირკვევა, რომ 2019 წლის 21 ივლისს დაახლოებით 03:30 საათზე ზღვის სანაპიროზე არსებული კაფე „ა--- --დან“ დაბრუნდა სახლში მარტო, როდესაც გააღო ოთახის კარები და შევიდა ოთახში, მოულოდნელად, უკან სწრაფად შეყვა უცნობი მამაკაცი, რომელმაც მოხვია ხელები და ცდილობდა მის საწოლზე დაწვენას, საერთოდ არ

დალაპარაკებია და დაახლოებით 4-ჯერ დაარტყა მუშტი სახის არეში და მოუჭირა ხელები კისერში, იგი დაუსხლტა ხელიდან და დაიწყო კედლებზე ბრაზუნა, ვინმე რომ შემოსულიყო დასახმარებლად, მაგრამ არავინ შემოსულა. ამის შემდეგ იგი გაიქცა გარეთ, ყვიროდა და ითხოვდა შველას, მამაკაციც გამოვარდა ოთახიდან და გაიქცა ეზოდან, ამის შემდეგ ლ. კ----- ისევ შევიდა თავის ოთახში და კარების დაკეტვაც ვერ მოასწრო, მამაკაცი ისევ შევიდა მასთან ოთახში და ისევ მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა, დაარტყა მუშტი სახის არეში, წააქცია საწოლზე და კისერში წაუჭირა ხელი, იგი ისევ დაუსხლტა ხელიდან და გაიქცა ეზოში, ხოლო ის მამაკაცი კი გაიქცა უკანა ეზოდან.

მსჯავრდებულ უ-- ზ-----ის გამოკითხვის ოქმით ირკვევა, რომ 2019 წლის 21 ივლისს ქობულეთში ერთ-ერთ რესტორანში მიიღო ალკოჰოლური სასმელი და შემდეგ სეირნობდა სანაპიროზე, სადაც შენიშნა ქალბატონი, რომელსაც ჩუმად გაყვა უკან, რადგან სურდა მისი გაცნობა და ნებაყოფლობით მასთან სქესობრივი კავშირის დამყარება. ქალბატონი შევიდა მ-----ის ქ. N11-ში მდებარე საცხოვრებელი სახლის პირველ სართულზე არსებულ ოთახში ეზოდან, იგი შეყვა მას, გამოელაპარაკა და შესთავაზა მას სქესობრივი კავშირი, რაზეც ქალი დასთანხმდა, თუმცა დასცინა რა პატარა ბიჭი ხარო, რის გამოც ძალიან აღელდა, იყო ნასვამი, უყვირა და სანამ კარებს გააღებდა 4-ჯერ დაარტყა მუშტი სახეში და კისერში მოუჭირა ხელები, თუმცა ქალი დაუსხლტა ხელიდან, დაუწყო კედლებზე ბრაზუნა და გაიქცა გარეთ, ამ დროს თვითონაც გამოვარდა გარეთ ეზოში, რის შემდეგაც ქალი ისევ შებრუნდა ოთახში და ცდილობდა კარების დაკეტვას, თუმცა ვერ მოასწრო, რადგან იგი ისევ შევიდა ოთახში და კვლავ დაარტყა მუშტი სახის არეში და წაუჭირა კისერში ხელი. მას ქალი ისევ დაუსხლტა ხელიდან და გაიქცა ეზოში, ხოლო თვითონ კი გაიქცა ქუჩაში უკანა ეზოდან.

სააპელაციო პალატას მსჯავრდებულ უ-- ზ-----ის მიმართ მსჯავრად შერაცხული ქმედების ჩადენა, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით, გარდა მსჯავრდებულის აღიარებისა და დაზარალებულის ჩვენებისა, დადასტურებულად მიაჩნია საქმეში არსებულ და მხარეთა მიერ უდაოდ მიჩნეული მტკიცებულებებით, კერძოდ: მოწმეების: ლ-- -- ფ-----ის და ზ----- მ-----ის ჩვენებებით; 2019 წლის 21 ივლისის №----- შეტყობინებით დანაშაულის შესახებ; 2019 წლის 22 ივლისის საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმით; 2019 წლის 23 ივლისით დათარიღებული პირის ამოცნობის ოქმით, სსიპ „ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს“ 2019 წლის 29 აგვისტოს სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №----- დასკვნით და საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებებით.

პალატა ვერ გაიზიარებს პროკურორის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას და

მოტივაციას უ-- ზ-----ის საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით (მეორე ეპიზოდით) დამნაშავედ ცნობის თაობაზე და სრულად ეთანხმება გასაჩვრებული განაჩენის დებულებებს. პალატა მიუთითებს, რომ წარმოდგენილი მტკიცებულებების ანალიზით სახეზეა ერთიანი მიზნით და განზრახვით, დროის ერთი და იგივე მონაკვეთში, სულ რამდენიმეწუთიანი სხვაობით ჩადენილი ქმედებები. დაზარალებულის და მსჯავრდებულის ჩვენებების თანახმად ირკვევა, რომ მას შემდეგ რაც ფიზიკურად იძალადა უ. ზ-----ემ დაზარალებულზე, სახლის პირველ სართულზე მდებარე ოთახიდან ეზოში გაექცა დაზარალებული მას, მასთან ერთად მსჯავრდებულმაც დატოვა ბინა, თუმცა ლ. კ----- მაშინვე ისევ ბინაში შევარდა და კარის დაკეტვას ცდილობდა, რაშიც ხელი შეუშალა დადევნებულმა უ. ზ-----ემ, რომელმაც ისევ ფიზიკურად იძალადა კ-----ზე. ბრალდების შესახებ დადგენილებაში ორ ეპიზოდად ასახული ფაქტობრივი გარემოებები დადასტურებულია წარმოდგენილი მტკიცებულებებით, თუმცა სახეზეა ერთიანი მიზნით და საერთო განზრახვით ჩადენილი განგრძობადი დანაშაული, რომელიც დასრულდა ბოლო ეპიზოდის ჩადენის მომენტიდან და არა ერთმანეთისგან დამოუკიდებელი ორი დანაშაულებრივი ქმედება, შესაბამისად, სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის მეორე ეპიზოდისთვის ბრალდება ზედმეტადაა წარდგენილი და პირველი ინსტანციის სასამართლომ სწორად გაამართლა უ-- ზ-----ე აღნიშნულ ეპიზოდში.

რაც შეეხება უ-- ზ-----ის მიმართ გასაჩვრებული განაჩენით დანიშნულ სასჯელს, პალატა ყურადღებას მიაპყრობს შემდეგ გარემოებებს:

გამამტყუნებელი განაჩენი ნიშნავს სასამართლოს მიერ დანაშაულისა და დამნაშავის შეფასებას. სასჯელი კი არის კანონის რეაქცია ჩადენილ დანაშაულზე, შესაბამისად, იგი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური, ადეკვატური და მას გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი.

საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის მიზანია სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია. სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით.

საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, სასამართლო დამნაშავეს სამართლიან სასჯელს დაუნიშნავს ამ კოდექსის კერძო ნაწილის შესაბამისი მუხლით დადგენილ ფარგლებში და ამავე კოდექსის ზოგადი ნაწილის დებულებათა გათვალისწინებით. სასჯელის უფრო მკაცრი სახე შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ მაშინ, როდესაც ნაკლებად

მკაცრი სახის სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს დამნაშავეს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავეს წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს, ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ, განსაკუთრებით მის მისწრაფებას, ანაზღაუროს ზიანი, შეურიგდეს დაზარალებულს.

პირველი ინსტანციის სასამართლომ მსჯავრდებულ უ-- ზ---ეს სასჯელი დაუნიშნა საქართველოს სსკ-ის 53-ე და 39-ე მუხლების შესაბამისად, კერძოდ, მის მიმართ სასჯელის დანიშვნისას გაითვალისწინა მსჯავრდებულის პიროვნება, ჩადენილი დანაშაული, მსჯავრდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, მსჯავრდებულის მიერ ჩადენილ ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება; სასამართლომ მხედველობაში მიიღო ის გარემოებები, რომ მსჯავრდებულმა აღიარა და გულწრფელად მოინანია მის მიერ ჩადენილი დანაშაული, ჩადენილია ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაული, არ არის ნასამართლევნი და სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილების და მსჯავრდებულის რესოციალიზაციის განსახორციელებლად სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით დაუნიშნა სასჯელი ჯარიმის სახით.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სააპელაციო პალატას მიაჩნია, რომ მსჯავრდებულ უ-- ზ---ის ქმედებას მიცემული აქვს სწორი სამართლებრივი შეფასება საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით, გასაჩივრებული განაჩენი კანონიერი, დასაბუთებული და სამართლიანია, რის გამოც უნდა დარჩეს უცვლელი, ხოლო პროკურორის სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს უსაფუძვლობისა და დაუსაბუთებლობის გამო.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 269-ე მუხლით, 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილით, 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, 302-ე მუხლით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

ბათუმის რაიონული პროკურატურის სტაჟიორ-პროკურორ თ----- ჩ-----ის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.

ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2019 წლის 18 დეკემბრის განაჩენი დარჩეს უცვლელი:

უ-- ზ----ე ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით (მეორე ეპიზოდი) წარდგენილ ბრალდებაში.

უ-- ზ----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა - 1000 (ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

უ-- ზ----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - შეთანხმება გაუსვლელობისა და სათანადო ქცევის შესახებ გაუქმებულია.

ნივთმტკიცებები - დაზარალებულ **ლ-----** კ-----ს დაკითხვის ამსახველი CD დისკი, რაც ერთვის სისხლის სამართლის საქმეს - დარჩეს საქმესთან, საქმის შენახვის ვადით, ხოლო 2019 წლის 22 ივლისს, საგამოძიებო ექსპერიმენტის შედეგად ამოღებული **უ-- ზ----**ის ტანისამოსი, რომელიც ინახება ქობულეთის რაიონულ სამმართველოში - დაუბრუნდეს **უ-- ზ----**ეს, ან მისი ნდობით აღჭურვილ პირს, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს დადგენიდან 01 (ერთი) თვის ვადაში, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის მეშვეობით.

მოსამართლე

მარინა სირაძე